

BEZ SOS DĚTSKÉ VESNIČKY BYCH TO NEZVLÁDLA

SOS DĚTSKÉ
VESNIČKY
ČESKÁ REPUBLIKA

RÁNO VSTÁT, NASNÍDAT SE, VYPRAVIT DĚTI DO ŠKOLY, JÍT NA NÁKUP, UVAŘIT OBĚD, DĚLAT ÚKOLY... TAK VYPADÁ BĚŽNÝ DEN VE VĚTŠINĚ RODIN. PRO MNOHO DĚTÍ JE VŠAK TENTO NE-OBYČEJNÝ ŽIVOT TO NEJVĚTŠÍ PŘÁNÍ.

PANÍ SIMONA BROŽOVÁ VYCHOVÁVÁ ČTYŘI DĚTI, KTERÉ TAKOVÝ ŽIVOT DŘÍVE NEZNALY. OD ZAČÁTKU ROKU 2012 SPOLEČNĚ ŽIJÍ V SOS DĚTSKÉ VESNIČCE CHVALČOV. PROČ SE PANÍ SIMONA ROZHODLA PRÁVĚ PRO SOS DĚTSKOU VESNIČKU, JAKÉ BYLY ZAČÁTKY, A JAKÉ TO JE VYCHOVÁVAT KOPU DĚTÍ?

Simona je elegantní mladá dáma. Ani byste neřekli, že sama vychovala dnes již dospělou dceru. Poprvé o pěstounské péči přemýšlela, ještě když byla její dcera malá a žily spolu samy. Z mnoha důvodů to ale tehdy nebylo možné. „Až později, když moje dcera dospěla a odešla na vysokou školu, jsem o tom začala znovu přemýšlet. V té době jsem pracovala ve školství, kde mě práce příliš nenaplnovala a doma mě už nic nedrželo. Myslela jsem si, že by role maminky-pěstounky v SOS dětské vesničce bylo to pravé, co bych měla dělat. Byla to pro mne výzva, nový začátek, který jsem potřebovala.“

NOVÝ SMYSL ŽIVOTA

Paní Simona začala hledat informace o pěstounské péči a nakonec se rozhodla právě pro SOS dětské vesničky.

Historie SOS dětských vesniček je v České republice dlouhá více než 40 let. První vesnička byla postavena v Karlových Varech v roce 1970 a to díky darům občanů tehdejšího Československa. Vlna solidarity umožnila o tři roky později postavit další vesničku v obci Chvalčov nedaleko Kroměříže. Poslední vesnička byla zprovozněna v roce 2002 v Brně-Medlánkách. SOS dětské vesničky však nefungují jen u nás. Ve 132 zemích po celém světě sledují stejný cíl: poskytovat láskyplný domov pro každé dítě.

Od rozhodnutí to byl však ještě velký krok k vlastní realizaci. Poté, co se Simona přihlásila do SOS dětských vesniček a prošla psychologickým testem, následoval přípravný program, který má každou žadatelku připravit na budoucí životní poslání maminky-pěstounky v SOS dětské vesničce. „Mám ráda všechno hned, takže to pro mne bylo zpočátku trochu zdouhavé. Ale myslím, že to tak je správně. Teoretická příprava trvala asi půl roku a další půlrok probíhala praxe v roli tety ve vesničce.“

V průběhu praktické přípravy měla paní Simona čas zvyknout si na nové prostředí vesničky. „Už jsem byla připravena na radikální změnu, která úplně změní můj život. Navíc se mi ve Chvalčově opravdu zalíbilo. Měla jsem tady také kolegyně, se kterými jsme začínaly v přípravném semináři, takže jsem v tom nebyla sama. Také ostatní maminky-pěstounky mě rychle přijaly. S některými si sednete více, s jinými méně, ale tak je to všude. Ze začátku jsem k maminkám docházela jako teta na výpomoc, takže jsme měly možnost se poznat blíže.“

JAKO BY BYLY MOJE

V době, kdy Simona pracovala jako „teta“ v SOS dětské vesničce se již připravovala na přijetí vlastních dětí do pěstounské péče. „Výběr dětí probíhal ve spolupráci s psychologem z SOS dětských vesniček i krajským úřadem. Myslím, že s jejich pomocí mi byly vybrány děti, jako kdyby byly moje. Je potřeba se sehrát, najít pravidla, aby to všem vyhovovalo. U nás ale byly začátky úplně v pohodě, neměla jsem žádné problémy.“

Od února tak Simona vychovává tři mladé slečny a jednoho chlapce. Do vesničky jezdí za svojí maminkou také dcera Simony: „Už tady několikrát byla. Děti si ji okamžitě získaly.“ Podporu rodiny i blízkého okolí považuje

Víte, že v České republice žije několik tisíc dětí mimo svoji původní rodinu?

Dle statistik Ministerstva školství a Ministerstva zdravotnictví vyrůstalo v roce 2011 8 578 dětí v kojeneckých ústavech, dětských domovech a dalších zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy. SOS dětské vesničky zajišťují náhradní rodinnou péči dětem, jejichž vlastní rodina selhala. Zaměřuje se na větší sourozenecké skupiny, které jsou hůře umístitelné do individuální pěstounské péče. Sdružení vyhledává a školí SOS pěstouny/pěstounky, jež pak v SOS dětské vesničce vychovávají svěřené děti v rodinném prostředí. Každá pěstounská rodina sestává z 3 až 7 dětí. Sdružení poskytuje pěstounské rodině vybavený dům, pedagogicko-psychologické vedení a podporu, zázemí vesničky a v neposlední řadě zkušenosti získané za mnoho let fungování vesniček.

je Simona za zásadní. „Od začátku mě v mém rozhodnutí podporovali všichni moji blízcí. Za to jsem ráda, protože podpora rodiny je v tomto případě opravdu důležitá.“

Paní Simona našla v SOS dětské vesničce nové naplnění svého života. A pro ty, kteří ve svém životě rozmyšlejí podobnou změnu má vzkaz: „**Všem maminkám, které uvažují o pěstounské péči a nebojí se přijmout větší skupinu dětí, bych doporučila SOS dětskou vesničku, protože zdejší podpora je zásadní. Bez SOS dětské vesničky bych to nevládla. Jsem opravdu ráda, že jsem tady.**“